

Woensdag, 27 oktober 1999

de aankoop van schuldbewijzen op de primaire markt en vast te stellen dat het beginsel van „no bail out” ook van toepassing is op de acquisitie van overheidsmiddelen op de secundaire markt en in dit verband met nadruk te wijzen op de potentiële gevaren die voor de kredietwaardigheid van de lidstaten en de geloofwaardigheid van de ECB verbonden zijn aan het feit dat een aantal regeringen al te zwaar leunen op kortetermijnkredieten met een vervaldatum die minder dan een jaar verder ligt;

17. acht het noodzakelijk en gewenst dat de ECB op internationaal niveau vertegenwoordigd is, bijvoorbeeld in de Bank voor Internationale Betalingen, het Internationaal Monetair Fonds en de G7, maar dringt er bij de Commissie op aan zich op adequate wijze te laten betrekken bij de besluitvorming en dan op institutioneel niveau met name in het Internationaal Monetair Fonds; verzoekt de ECB haar rol in de internationale samenwerking volledig te onderkennen;

18. betreurt dat een aantal leden van de Raad zouden hebben gesuggereerd dat er grenzen moeten worden gesteld aan de mogelijkheden van de ECB om prijsstabiliteit na te streven door verruiming van de mogelijkheid van hetzij „algemene richtsnoeren” voor het wisselkoersbeleid of zelfs het hanteren van een officieel wisselkoerssysteem; merkt op dat de argumenten voor het eventueel hanteren van dergelijke richtsnoeren minder sterk zijn doordat maar een klein deel van het BBP van het eurogebied thans aan wisselkoersschommelingen is blootgesteld; stelt tevens vast dat een dergelijk eventueel door de Raad te nemen besluit alleen kan worden genomen op basis van een aanbeveling van hetzij de ECB zelf of de Commissie en dat daarvoor eenstemmigheid vereist zou zijn; spreekt in dit verband de hoop uit dat de leden van de Raad bij hun toekomstige commentaren iets omzichtiger te werk zullen gaan;

19. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Europese Centrale Bank, de Commissie en de Raad.

15. Europese Raad te Tampere

B5-0187, 0188, 0190 en 0193/1999

Resolutie van het Europees Parlement over de Europese Raad te Tampere

Het Europees Parlement,

- gelet op de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam en het gedetailleerde actieplan van Wenen voor de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid (RVVR),
- tevens gelet op de bepalingen van het Verdrag van Amsterdam inzake de verantwoordelijkheden van de EU-instellingen met betrekking tot het waarborgen van de fundamentele vrijheden en het bestrijden van elke vorm van discriminatie, racisme en vreemdelingenhaat,
- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over dit onderwerp en met name de ter voorbereiding op de Top van Tampere op 16 september 1999 aangenomen resolutie⁽¹⁾, naar het standpunt van de Commissie dat is vervat in de brief van 23 september 1999 van de heer Prodi aan de eerste minister van Finland en naar de toespraak die de Voorzitter van het Europees Parlement heeft gehouden voor de Europese Raad,
- gelet op de conclusies van de speciale Europese Raad van 15 en 16 oktober 1999 in Tampere over de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid in de Europese Unie,

Grondwettelijke en democratische elementen

1. wijst op de betekenis van de eerste specifieke topconferentie van de staatshoofden en regeringsleiders gewijd aan belangrijke vraagstukken die de kern vormen van een Unie gegrondvest op „beginselen van vrijheid, democratie en eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden en van de rechtsstaat”;
2. betreurt dat ondanks het sterke accent dat door de Europese Raad is gelegd op de democratische instellingen die een hoeksteen zijn van de Europese integratie, in de conclusies van het voorzitterschap niet wordt verwezen naar de inhoud van de rede van de Voorzitter van het Parlement noch naar de specifieke aanbevelingen die het Parlement aan de Europese Raad heeft gericht; onderstreept met name de noodzaak van een sterkere democratische controle;

⁽¹⁾ Deel II, punt 10 b) van de notulen van die datum.

Woensdag, 27 oktober 1999

3. besluit vóór het eind van het jaar met de hulp van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken een nieuwe interparlementaire conferentie over de ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te organiseren (in navolging van die welke in maart 1999 heeft plaatsgevonden) onder deelneming van de vertegenwoordigers van de burgermaatschappij en van de nationale parlementen;

Naar een Unie van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid

4. verwelkomt het besluit van de Europese Raad om de doelstelling dat de Europese Unie zich ontwikkelt tot een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid bovenaan zijn politieke agenda te handhaven door een „scorebord” in te voeren opdat het project niet aan vaart verliest; maar herinnert de Europese Raad dat deze vastberadenheid gepaard dient te gaan met een globale aanpak waarbij alle nodige aandacht wordt besteed aan kwesties die de rechten van de burgers betreffen, onder meer hun rechten tegenover regeringen; is van opvatting dat de resultaten van de topconferentie, gemeten aan deze maatstaf, enkele oneffenheden en leemtes vertonen, zoals bijvoorbeeld het feit dat geen wegen zijn ontsloten voor burgers die een beroep willen doen op het Europees Hof van Justitie om hun rechten te doen gelden;

Fundamentele vrijheden en non-discriminatie

5. is verheugd over de overeengekomen samenstelling en werkmethode van het orgaan dat het ontwerp voor een EU-handvest van fundamentele rechten moet opstellen, en zal van ganser harte aan deze taak meewerken;

6. put veel hoop uit de sterke parlementaire component van dit orgaan, die de democratische ontwikkeling van de EU beter illustreert dan mogelijk zou zijn met een klassieke Intergouvernementele Conferentie;

7. acht het wenselijk dat het resultaat van de werkzaamheden — eventueel uitgaande van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden — in het kader van het EU-recht bindend wordt voor de organen van de Gemeenschap en daarmee rechtstreeks toepasselijk op de burgers van de Unie;

8. wenst dat alle leden van dit orgaan in december 1999 worden aangewezen en zegt van zijn kant toe daartoe de nodige stappen te zullen ondernemen; is van mening dat het voorzitterschap van dit orgaan moet berusten bij de parlementaire component;

9. betreurt dat de Europese Raad de gelegenheid niet heeft aangegrepen om concrete stappen te nemen ter versterking van het recht van de burgers om vrij in de Unie te reizen en te verblijven en — alhoewel de Raad het beginsel van doorzichtigheid nog eens heeft geaccentueerd — ter versterking van de rechten van de burgers op vrije informatie en toegang tot documenten hetgeen onder meer inhoudt dan er een einde komt aan de geheimhouding die de beraadslagingen in de Raad kenmerkt wanneer deze als wetgever optreedt;

10. is erover voldaan dat de Europese Raad een oproep heeft gedaan de bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat te intensiveren maar herinnert de staatshoofden en regeringsleiders eraan dat het Parlement ook verwacht dat zij in overeenstemming met deze oproep zullen handelen door meerdere inspanningen om te voorkomen dat in de publieke opinie een verband wordt gelegd tussen misdaad, illegale immigranten en asielzoekers;

11. onderschrijft het verzoek van de Europese Raad aan de Commissie om zo spoedig mogelijk voorstellen in te dienen inzake de toepassing van artikel 13 van het EG-Verdrag en wenst dat in deze voorstellen alle in dit artikel genoemde factoren van discriminatie aan de orde worden gesteld;

Asiel en migratie

12. verwelkomt dat nogmaals de nadruk is gelegd op de noodzaak van een absolute eerbiediging van het recht om asiel te zoeken op de grondslag van de volledige en alomvattende toepassing van het Verdrag van Genève om zodoende te garanderen dat niemand wordt teruggestuurd naar het land van vervolging, d.w.z. handhaving van het beginsel van non-refoulement;

13. betreurt dat de Europese Raad geen overeenstemming heeft bereikt over één enkel asielstelsel doch slechts over gemeenschappelijke procedurenormen, minimumvoorwaarden voor de opvang van asielzoekers en op elkaar afgestemde regels inzake de toekenning en de inhoud van de vluchtelingenstatus en dringt erop aan dat op basis van een voorstel van de Commissie snel vorderingen worden gemaakt om tot een akkoord te komen over één asielstelsel inclusief een uniforme status voor vluchtelingen; dit stelsel moet controles inhouden tegen misbruik om het asielsysteem zelf te waarborgen;

Woensdag, 27 oktober 1999

14. betreurt dat de Europese Raad het niet eens is geworden over de kwestie van een tijdelijke bescherming en subsidiaire bescherming van ontheemden op basis van een lastenverdeling en financiële solidariteit tussen de lidstaten en geeft er de voorkeur aan dat in geval van massale instroom van vluchtelingen met het oog op hun tijdelijke bescherming gebruik wordt gemaakt van EU-fondsen;
15. spoort aan tot een snelle uitvoering van de beloftes inzake een eerlijke behandeling van onderdanen van derde landen die legaal in de lidstaten verblijven en een definitie van hun wettelijke status waaraan uniforme rechten, zoveel mogelijk in overeenstemming met die van de EU-burgers, zijn verbonden; dringt aan op een spoedige besluitvorming in de Raad aan de hand van Commissievoorstellen inzake de invoering van een gemeenschappelijk EU-visum en langdurige verblijfsvergunningen;
16. dringt er bij de Raad op aan de bij het Verdrag van Amsterdam vastgestelde wetgevingsprocedure niet te omzeilen, maar te zorgen voor democratische parlementaire controle en goedkeuringsprocedures; legt er de nadruk op dat het doel van actieplannen per land verder moeten reiken dan het afschrikken van migranten en asielzoekers uit deze landen en dat de diepere oorzaken van het vluchtelingenprobleem de volle aandacht verdienen evenals de vraag hoe de Unie met haar beleid de bestaande druk kan verminderen; wenst dat een tijdschema en begrotingsmiddelen voor een dergelijk beleid worden vastgesteld;
17. verzoekt de Raad na te gaan of de doelstellingen van Titel IV van het Verdrag betreffende visa, asiel en immigratie kunnen worden verwezenlijkt en of voor het einde van de in het Verdrag vastgestelde periode van vijf jaar tussen de lidstaten overeenstemming kan worden bereikt, zodat alle besluiten uit hoofde van deze titel vallen onder de in artikel 251 bedoelde procedure en de bepalingen betreffende de bevoegdheden van het Hof van Justitie voor de uitbreiding van de Unie kunnen worden aangepast;
18. verwelkomt het besluit om illegale immigratie te bestrijden maar wijst er nogmaals op dat voorzichtigheid is geboden vanwege het spraakgebruik om niet illegale immigranten, asielzoekers en vluchtelingen op een hoop te vegen en dringt erop aan dat degenen die mensensmokkel bedrijven en migranten economisch uitbuiten worden bestraft veeleer dan de slachtoffers van deze uitbuiting;
19. constateert dat de Europese Raad de Commissie niet heeft verzocht om indiening van een voorstel inzake de rechten en plichten van onderdanen van derde landen, en doet derhalve een beroep op de Commissie een dergelijk voorstel te doen in combinatie met voorstellen uit hoofde van artikel 13 van het EG-Verdrag (bestrijding van discriminatie), die zich bovendien niet dienen te beperken tot racisme en vreemdelingenhaat, zoals de Europese Raad impliciet stelt;

Toegang tot de rechter in Europa

20. onderschrijft volmondig de doelstelling dat in een echte Europese rechtsruimte burgers en bedrijven niet mogen worden verhinderd of ontmoedigd hun rechten te doen gelden ingevolge de onderlinge onverigbaarheid of de complexiteit van de juridische en administratieve stelsels van de lidstaten;
21. is van mening dat een snelle vereenvoudiging en bespoediging van de grensoverschrijdende beslechting van geschillen inzake geringe consumenten- en commerciële vorderingen en alimentatievorderingen, een betere bescherming van slachtoffers, de toegang van laatstgenoemden tot de rechter en hun rechten op schadevergoeding met inbegrip van de proceskosten evenals betere voorwaarden voor hen die ervan worden beschuldigd in een andere lidstaat dan hun eigen lidstaat de wet te hebben overtreden, er veel toe zouden kunnen bijdragen dat de „Europese ruimte voor rechtvaardigheid” voor individuele personen werkelijkheid wordt; verzoekt de Raad in het verlengde hiervan op korte termijn de inhoud van het tweede Verdrag van Brussel over te nemen en wel onder Titel IV van het Verdrag;
22. stelt vast dat de Europese Raad en de Commissie zich ertoe hebben verplicht vóór december 2000 een programma van maatregelen goed te keuren voor de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen en de noodzakelijke aanpassing van de wetgeving inzake zowel civiele als strafzaken en dringt erop aan dat hierbij ook maatregelen worden genomen met het oog op coherente en adequate normen betreffende wettelijke en gerechtelijke praktijken in de gehele Unie, onder meer het verlenen van rechtsbijstand en invoering van een stelsel van een „Europese borgtocht” op grond waarvan de aangeklaagde in afwachting van zijn berechting naar zijn land kan terugkeren; onderstreept dat het beginsel van wederzijdse erkenning moet worden aangevuld met een overeenkomst over minimumnormen om het vertrouwen in andere rechtssystemen te versterken;

Woensdag, 27 oktober 1999

Misdaadbestrijding

23. is van mening dat de voorstellen ter uitbreiding van de bevoegdheden van Europol, oprichting van een operationele task force van Europese politiecommissarissen, een Europese politieacademie en Eurojust, ten uitvoer dienen te worden gelegd in het kader van meer democratische en justitiële controle op bescherming van gegevens, en herhaalt derhalve zijn verzoek de samenwerking van politie en justitiële apparaten op het gebied van strafrechtzaken (nog steeds „derde pijler”) op te nemen in de Gemeenschapspijler ten einde te komen tot een grotere wetgevingscoherentie en een krachtiger democratische controle;
24. ondersteunt de eis dat het strafrecht wordt aangepast evenals de procedures betreffende het witwassen van geld (onder meer het opsporen, bevriezen en in beslag nemen van gelden) en dringt aan op concrete actie om de obstakels die worden opgeworpen door het bankgeheim en belastingparadijzen, uit de weg te ruimen;
25. is verheugd over de het vooruitzicht van regionale samenwerking bij de bestrijding van georganiseerde misdaad waaraan zal worden deelgenomen door de lidstaten en derde landen die aan de Unie grenzen, onderschrijft het verzoek dat duidelijke prioriteiten en beleidsdoelstellingen voor de externe actie van de Unie op het gebied van justitie en binnenlandse zaken vóór de Europese Raad in juni van het jaar 2000 worden opgesteld;
26. is het ermee eens dat de externe betrekkingen op een geïntegreerde en consequente wijze moeten worden gebruikt voor de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, maar dringt er bij de Raad op aan het Parlement in de toekomst beter te informeren en uitgebreider te raadplegen inzake al zijn onderhandelingen en activiteiten met betrekking tot derde landen; betreurt dat de Europese Raad de gelegenheid niet heeft aangegrepen om de verantwoordelijkheid van de Unie met betrekking tot verplaatsingen van bevolkingsgroepen buiten haar grenzen te benadrukken;

*

* *

27. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Europese Raad, de Raad, de Commissie en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

16. Benoeming van de ombudsman

Besluit houdende benoeming van de ombudsman van de Europese Unie

Het Europees Parlement,

- gezien het EG-Verdrag, met name de artikelen 21, tweede alinea en 195,
- gezien het EGKS-Verdrag, met name artikel 20 D,
- gezien het EGA-Verdrag, met name artikel 107 D,
- gezien zijn besluit van 9 maart 1994 betreffende het Statuut van de Europese ombudsman en de algemene voorwaarden voor de uitoefening van zijn ambt⁽¹⁾,
- gezien artikel 177 van zijn Reglement,
- gezien de oproep tot kandidaatstelling van 31 juli 1999⁽²⁾,
- gezien de overeenkomstig artikel 6, lid 2 van het Statuut van de ombudsman en de algemene voorwaarden voor de uitoefening van zijn ambt, alsmede artikel 177, lid 3 van het Reglement van het Parlement ingediende kandidaatstellingen,
- gezien de lijst van ontvankelijke kandidaatstellingen,
- gezien de hoorzittingen van 19 oktober 1999 waarin de kandidaten door de bevoegde commissie werden gehoord,
- gezien de stemmingen tijdens de vergadering van 27 oktober 1999,

benoemt de heer Jacob Magnus Söderman tot ombudsman van de Europese Unie.

⁽¹⁾ PB L 113 van 4.5.1994, blz. 15.

⁽²⁾ PB C 220 van 31.7.1999, blz. 29.